

ایران

پیامبر اکرم (ص):

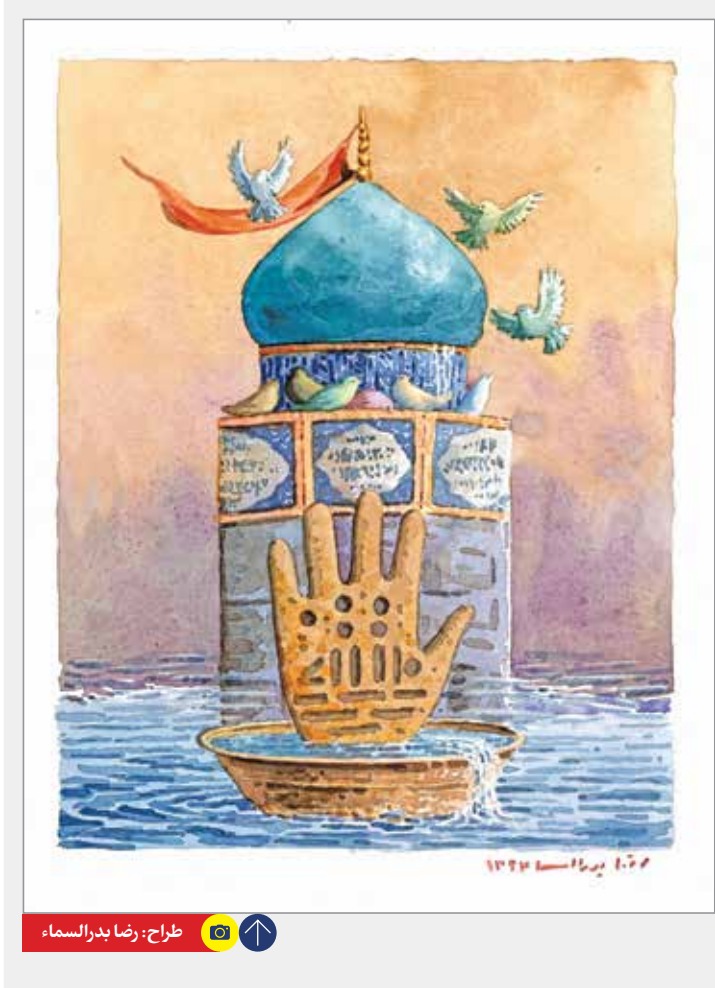
برای شهادت حسین^(ع)، حرارت و گرمایی در دل های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود.

سخن روز

مستدرک الوسائل ومستنبط المسائل، ج ۱۰، ص ۳۱۸

نگاره

من تشنه دیدار علمدار حسین

↑

📷

طراح: رضا پدراlesma

فضای مجازی

حباالحسین یجمعنا

در آستانه رسیدن به تاسوعا و عاشورای حسینی کاربران فضای مجازی از عشق به امام حسین^(ع) و زیارت کرپلا نوشته‌اند. کاربری با اشاره به افزایش هزینه سفر به این سرزمین مقدس نوشته است: «چه زیبا می گفت! ما امام حسین^(ع) را با دلار ۴ تومنی نشانخته‌ایم که بخواهیم با دلار ۶۰ تومنی او را از یاد ببریم... سر سفره حسین باید بزرگ شده باشی که هیچ مشکل و سختی نتواند طوق نوکری حسین را از ما بگیرد! والله که به این نوکری افتخار می کنیم.» کاربری به نام مسعود تصویر زیبا از سیاه کوبی کوچک و بازار و عبور مردم از میان پرچم‌ها را منتشر کرده و برای آن نوشته است: «نامت زینت‌بخش زندگی همه ماست.» کاربر دیگری از پیام عاشورا و ارتباط آن با وضعیت امروز غزه نوشته است: «امام حسین^(ع)، علی‌اصغر^(ع) را به میدان آورد، یعنی اتمام حجت. ماجرای غزه و کودک‌کشی هم اتمام حجت. غزه امتحان بشریت. خیمه رو گم نکنیم.»

عذرخواهی از خبرنگاران با فالوده شیرازی

عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی که برای افتتاحیه پروژه بزرگ مرمت بازار وکیل به شیراز سفر کرده است، در پست در حساب ایکس نوشت: اصحاب رسانه که چند ساعتی منتظر حضورم بودند و از گرمای زیاد در مراسم افتتاحیه کلافه شده بودند، متعزض من شدند.

ظاهراً یک بطری آب خنک دستشان نداده بودند. برای کسب رضایتشان شخصاً بین آنان فالوده شیرازی توزیع کردم. عذرخواهی خشک و خالی هم خوب نیست. در عکس‌هایی که در فضای مجازی منتشر شده است وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی سینی پر از فالوده شیرازی به دست دارد و شخصاً از خبرنگاران پذیرایی می کند.

پایان شایعات درباره عدم حضور بهرام افشاری در پایتخت

صفحه اینستاگرام «پایتخت۷» عکسی دسته‌جمعی از هنرمندان این سریال منتشر کرد که در آن احمد مهرانفر، بهرام افشاری، محسن تانبانده و هومن حاجی عبداللهی به چشم می خورد. این عکس بر شایعات عدم حضور بهرام افشاری در قسمت جدید پایتخت ۷ پایان داد.

پیش از این خبرهایی از عدم حضور بهرام افشاری در فصل هفتم این سریال پرمخاطب در رسانه‌ها منتشرشده بود. بازیگران پایتخت ۷ همان بازیگران فصل‌های پیشین هستند و تنها سارا و نیکا فرقانی اصل، مهران احمدی و همین‌طور احتمالاً علیرضا خمسه هر کدام بنا بر دلایل متفاوتی در آن حضور نخواهند داشت.

تب دنگی ترسناک نیست

دکتر حسین کرمانپور درباره تب دنگی پستی را به اشتراک گذاشت و نوشت: چند وقتی است می‌خواهم در مورد تب دنگی مطلبی تقدیم کنم اما بسدت از ایجاد ترس و واهمه در مردم هم نگرانم. خواهش می‌کنم به دقت مطالعه کنید و مطمئن باشید با رعایت بهداشت جای هیچ نگرانی‌ای نخواهد بود. یکی از همکاران خوب پزشکم که در امارات مشغول است در پیامی برایم نوشته نمی‌داند چرا هر موضوع مرتبط با سلامتی باید در ایران تبدیل به یک نگرانی و دلهره شود! در حالی که چندین مبتلا به تب دنگی را در امارات درمان کرده و هیچ وحشتی هم ایجاد نشده است.

تب دنگی چیزی شبیه به کرونای این روزهاست. بیماری است اما ترسناک نیست و با کمی دقت و رعایت صحیح بهداشت فردی و محیطی قابل پیشگیری است، خصوصاً در مناطق گرم رعایت موارد بهداشتی ضروری تر است. در تابستان اکثر نقاط کشورمان تقریباً جزو مناطق گرم محسوب می‌شوند، پس رعایت اصول ایمنی ضروری است. این بیماری فقط از طریق پشه آتدس منتقل می‌شود و انتقال از طریق انسان، تنفس، وسایل و محیط هرگز اثبات نشده است و جای نگرانی نیست، پس خیلی ساده استفاده از توری پنجره، پشه‌بند و اسپری حشره‌کش، نگرانی‌ها را مرتفع می‌کند. اگر مبتلا هم شدید، نوشیدن مایعات بیشتر، استفاده از استامینوفن و نه بروفن برای کاهش درد و تب بسیار مفید است.

• **صاحب امتیاز:**

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:** احسان صالحی

• **سردبیر:**

حسام‌الدین برومند

نقل قول

وزیر فرهنگ به قول‌هایی که داده بود عمل کرد

محمد فیلی بازیگر درباره کارنامه فرهنگی دولت مردمی سیزدهم گفت : در نیم قرن اخیر، چهار، پنج وزیر خوب، دارای دغدغه بودند که با گوش شنوا پای درد و دل هنرمندان نشسته و به آنها رسیدگی کردند، دکتر اسماعیلی یکی از این وزرا بودند. در این سه سال، وزیر فرهنگ و ارشاد با تمام توان خود به هنرمندان رسیدگی و به قول‌هایی که داده بود عمل کرد و این کارشان بسیار ارزشمند و عالی بود. یکی از بخش‌هایی که هنرمندان به آن دل بسته‌اند صندوق اعتباری هنراست که تا امروز تا حد توان خود کمک‌های بسیار خوبی را برای هنرمندان در رشته‌های مختلف ارائه داده است. سفیر صندوق هستم و با حضور در شهرهای مختلف هنرمندان واجد شرایط را به صندوق جهت عضویت و استفاده از خدمات معرفی می‌کنم.

گفت و گوی سایت وزارت ارشاد با محمد فیلی بازیگر

یادداشت

ارتباط میان سنت و معاصریت در آثار میرمولا

جدیدترین آثار میرمولا ثریا هنرمند نوگرا با عنوان «میخ و سنجاق» در قالب رویداد «حس ایران» در مجموعه تاریخی کاخ موزه نیاوران به نمایش درآمد که در نوشتاری به ویژگی‌های هنری این هنرمند پرداختیم . معاصر بودن سخت است؛ پیچیده، متناقض و اضطراب‌آور. سختی ایجاد رابطه مفهومی پایدار، میان هنر معاصر و سنت‌های هنری برای هنرمندان، همواره چالش برانگیز بوده است. اینکه آیا می‌توان نسخه امروزین هنرهایی را ساخت که «سنتی» تلقی می‌شوند، معاصر بودن در هنر را متناقض و اضطراب‌آر جاع و بیان زیست اجتماعی، خلق هنری را پیچیده می‌کند . در دورانی که بسر می‌بریم، مهم‌ترین راهبرد هنر ایران برای گذر از این اضطراب، «از آن خودسازی سنت برای معاصر شدن» در قامت ترکیب «دوگانه» امر نو و امرکهن بوده است. نمونه‌ای برجسته از این شیوه، نوع مواجهه هنرمندان با فرش و دستباف‌های ایرانی است. فرش به سبب ویژگی‌های بصری، زیبایی شناختی، هویتی و تاریخی و همچنین به عنوان شناخته‌شده‌ترین هنر ایرانی در جهان، نقشی پررنگ در شکل دادن به هنر معاصر ایرانی به عهده گرفت و به عنوان عنصری از سنت به امری پرتکرار در آثار هنری بدل شد.

اما برای معاصر بودن باید ناپهنگام بود. هنرمندی که به راستی به عصر خویش تعلق دارد، به نظاهرات و ادعاهای دوران نمی‌چسبد و خود را ناپهنگام تعریف می‌کند. میر مولا ثریا در مجموعه آثار جدید خود با

وارونه‌سازی راهبردهای هنر معاصر به جای سنت، این بار «معاصریت» را از آن خود کرده و با ترکیب عناصر متعدد فرمی و مفهومی، «چندگانگی» در هنر را شکل داده است. برای میر مولا ثریا تنش میان سنت، معاصریت و تجربیات زیست اجتماعی، الهام‌بخش مواجهه او با فرش شده است. از یک سو کشف دوباره فرش در هنر میر مولا ثریا آن را به واسطه‌ای فرمی / مفهومی برای ایجاد ارتباط میان سنت و معاصریت بدل کرده است و از سوی دیگر به رسانه‌ای برای بیان دغدغه‌های فکری.

میرمولا پس از سال‌ها نوآوری در فرش ایران و گسست از بن‌بست‌های سنت، این بار معاصریت را به مرزهای فرش می‌کشاند و آن را به امری مفهومی و معاصر تبدیل می‌کند. این آثار دستباف هستند اما فرش نیستند. او عمادانه شکل‌شناسی منظم فرش ایرانی را در هم ریخته و اشکالی اگزوتیک و غریب را وارد هنر دستباف‌های ایرانی کرده است. دستباف‌های سنجاق شکل با ریشه‌ها و فرم‌هایی که از آن بیرون زده‌اند، مخلوقی جدید را وارد دنیای ما می‌کنند. ارجاعی همزمان به عجایب‌المخلوقات فرهنگ ایرانی و مسخ‌شدگی معاصر پس از بیدار شدن از خواب. دیگر آثار او با شکل‌های بدن‌گونه،

میرمولا پس از سال‌ها نوآوری در فرش ایران و گسست از بن‌بست‌های سنت، این بار معاصریت را به مرزهای فرش می‌کشاند و آن را به امری مفهومی و معاصر تبدیل می‌کند. این آثار دستباف هستند اما فرش نیستند. او عمادانه شکل‌شناسی منظم فرش ایرانی را در هم ریخته و اشکالی اگزوتیک و غریب را وارد هنر دستباف‌های ایرانی کرده است. دستباف‌های سنجاق شکل با ریشه‌ها و فرم‌هایی که از آن بیرون زده‌اند، مخلوقی جدید را وارد دنیای ما می‌کنند. ارجاعی همزمان به عجایب‌المخلوقات فرهنگ ایرانی و مسخ‌شدگی معاصر پس از بیدار شدن از خواب. دیگر آثار او با شکل‌های بدن‌گونه،

و آن را به ایده و مفهوم مرکزی این آثار بدل می‌کند.

بی‌زمان باقی نمی‌ماند و ارتباط درون‌ماندگاری با زمانه خود برمی‌سازد.

چندگانگی آثار میرمولا ثریا در سطح فرم باقی نمی‌ماند و در تکنیک‌ها ادامه می‌یابد. میرمولا ثریا برای نخستین بار تکنیک‌های بافندگی را به مثابه ارجاعات نشانه‌شناختی به کار می‌گیرد. تسلط او بر تکنیک‌های کهن بافندگی ویژگی خاصی به این آثار بخشیده است. با نگاهی دقیق‌تر به آثار او رد تیغ پرداخت فرش را می‌توان مشاهده کرد که مفهوم خراش را برای مخاطب از سطح بصری به سطحی عمیق‌تر می‌برد و آن را به ایده و مفهوم مرکزی این آثار بدل می‌کند.

همزمان با فرارسیدن ماه محرم الحرام و ایام عزاداری سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین (ع) یاران با وفایش، پرچم‌های ماسوله مرزین به شهربان تاریخی حسینی شد.

عکس: سیران‌تپا

- تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نامبر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پيامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۳۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی:** ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ:** چاپخانه‌های همشهری
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

شیمعان دیگر هوای نینوا دارد حسین روی دل با کاروان کرپلا دارد حسین از حریم کعبه جدش به اشکی شست دست مروه پشت سر نهاد، اما صفا دارد حسین

شهریار

تجسم

ابژه و خلق عکاسانه

عکس هنری باید چیزی افزوده بر ابژه (شیء یا رخداد بیرونی که از آن عکاسی می‌شود) داشته باشد. ثبت جذابیت یا ماهیت معین و ذاتی یک شیء و موضوع به تنهایی نمی‌تواند دغدغه یک هنرمند باشد. هنرمند عکاس تلاش می‌کند معنای جدیدی را در اثر خود خلق کند که در وجود خارجی ابژه وجود ندارد. عکاس برای یک کار هنری، نمی‌تواند به زیبایی یک منظره، یک شاخه گل یا هر موضوع دیگری بسنده کند بدون اینکه معنای جدیدی در آن به وجود بیاورد یا بخشی از ذهن، تحلیل، نگاه و تجربه شخصی خود را به بهانه عکاسی از آن، نمایش دهد. وقتی سوزه (تجربه آگاهانه اثر هنری) همان ابژه باشد، عکاسی تنها یک فناوری برای ثبت است، نه خلق اثر هنری. تبدیل شیء و تصاویر موجود به یک تجربه آگاهانه و هنرمندانه، همان پدیده خلاقه در هنر عکاسی است که فراتر از ثبت یک تصویر یا حتی بازنمایی اثر هنری بیرونی است؛ همان‌طور که در یک نقاشی یا دوربین عکاسی مسأله هنر نیست. در یک عکس از جزئیات زیبای مجسمه، گچبری و کاشیکاری تاریخی، موضوع هنر «عکاسی» است یا کاشیکاری و گچبری؟ اگر عکسی از یک بنای باشکوه تاریخی ببینیم، چه سهمی از تمجید را منوجه استاد معمار می‌کنیم و چه سهمی را به تکنیک عکاسی یا روایت شخصی سازی شده و اندیشه‌ورزانه عکاس اختصاص می‌دهیم؟ به نظر می‌رسد بخش مهمی از این تقسیم به چگونگی نگاه و درک عکاس از ابژه معماری، ارتباط مستقیم دارد. به همین ترتیب در عکاسی از یک تابلوی نقاشی، موضوع هنر «عکاسی» است یا نقاشی؟ در عکاسی گزارشی از صحنه نمایش، موضوع هنر «عکاسی» است یا تئاتر؟ اگر استثنائاتی را که هنرمند عکاس با استفاده از این ابژه‌ها به روایت یا سوزوهای شخصی دست پیدا می‌کند کنار بگذاریم و اگر نخواهیم لچوجانه به این سوآلات پاسخ بدهیم، احتمالاً به یک اتفاق نظر می‌رسیم؛ این دست عکاسی‌ها با فرض همان استثناء در پیچیده‌ترین شکل و مشارکت حداکثری می‌توانند بخشی از فرایند انتقال پیام هنری موضوع عکاسی باشند، نه خود اثر هنری. در بخش عمده‌ای از عکاسی‌های معروف به ژانر «سنتی» و صحنه‌پردازی شده، همین قاعده برقرار است؛ یعنی یک اثر هنری، اعم از چیدمان، پرفورمنس و… اجزا می‌شود و «عکس» نقش ثبت لفظاتی از آن را انجام می‌دهد. گاهی خالق اثر هنری و عکاس یک نفر هستند و گاهی یک تیم کاری، اما اگر در خود فرایند عکس، عکاس دخالتی در تبدیل ابژه و شیء به سوزه نداشته باشد، نباید نتیجه‌نهایی رخداد هنری پیش آمده را منتسب به عکس کرد.

👁👁

گاهی خالق اثر هنری و عکاس یک نفر هستند و گاهی یک تیم کاری، اما اگر در خود فرایند عکس، عکاس

دخالتی در تبدیل ابژه و شیء به سوزه نداشته باشد، نباید نتیجه‌نهایی رخداد هنری پیش آمده را منتسب به عکس کرد

به عبارتی آنچه موضوعیت هنر در این آثار بوده، عکس و عکاسی نیست، بلکه فرایندی است که از آن عکاسی شده است. به همین دلیل نقد چنین آثاری بیشتر معطوف به اتفاق داخل عکس است و نه خود عکاس. از این نمونه‌ها تقریباً در همه ژانرها دیده می‌شود و از قضا مثال‌های خوبی هستند که در نفی هنر بودن عکاسی به آنها استناد می‌شود. عکاسی خیابانی، عکاسی مستند اجتماعی، عکاسی معماری، عکاسی پرتره، عکاسی طبیعت، عکاسی صنعتی و… همه می‌توانند در حد ثبت ابژه باقی بمانند بی‌آنکه عکاس در خلق آن در ساحت سوزه دخالتی داشته باشد. حالا فکر می‌کنید در یک سابقه عکاسی، داورها می‌توانند با این استدلال عکس‌هایی را ز فهرست داوری خارج کنند؟

